

- (1) حضرت سلطان سلاطين اعظم و خسرو خواقين معظم مالك رقاب الامم مستخدم ارباب السيف و اصحاب الجيش و القلم (2) واضع مراسم العدل و الانصاف هادم قواعد الجور و الاحجاف¹ جلانكاران(?)² جهان فرمان¹ ديه² زمين و زمان (3) جوانبخت دولت قرين صاحب فرامين¹ خلد الله تعالى في دوام الخلاقته ملكه و سلطانه و افاض على العالمين فضله و احسانه³ بلند همت و بسياردان و اندك بيان (4) جهان كشاي و ممالكستان و كيتي دان كتف الثقلت في الايام ظل الله بين الانام باسط الامن و الامان⁴ (5) ناشر العدل و الاحسان المويد من السماء المظفر على الاعداء المذصور بنصره خير الناصرين المنظور (6) بنظره الناظرين شمس سماء السلطنه و الدوله و الدين

ما ان مدحت محمداً بمقالتي

(7) لكن مدحت مقالتي بمحمد

- ¹ اعزاه⁴ الانصار الدوله العليه السلطانيه الخاقانيه القيصريه كه همواره رب الارباب (8) و مالك يوم حساب رايات سلطنت و ايات حكومتش را بر ربع مسكون انبساط داده مغلّد دارد (9) لارتداع شر الكافرين من المسلمين و جعله سبيلاً في البيت واقع است

(10) نصير ملت و ملت بدو كرفته قرار

يمين دولت و دولت بدو كرفته پناه

- الحمد لله الذي صدق وعده و نصر عبده و غلب جنده كه (11) معنى و اقتلوا المشركين كافه بر انحضرت تحقق يافته و اهل ديانت بواسطه اعتضام و اهتمام انحضرت (12) از هجوم و خروج كفار مخذوله خذلهم الله تعالى قريبا غير بعيد في بسيط القبرا اسوده حال و فارغ بال اند (13) بدان سبب ساير الناس عموماً و بنده داعي خصوصاً سرزبان و

¹ Unsichere Lesung: [جلانكاران [جهان]؟ جلدكران [جهان]؟ ² Ms. sic! Recte: ده. ³ Hervorgehoben am Anfang des Dokumentes, oberhalb der 1. Zeile des Textes geschrieben; gehört hierher. ⁴ D. h. الله اعز.

سرعانرا بذکر محامد و نشر مناقبش متکلم ساخته (14) و در طره سواد¹ و الیال اذا عسس² و غرة بیاض و الصبح اذا تنفس از حضرت عزت جل جلاله و عم نواله (15) باسدامت دوام ایام هیون اشتغال نموده و میناید که تا فلك دوّار استوار بشواقب کواکب سیّار و الشمس (16) و القمر و النجوم مسخّر ان نائره باشد دولت و سعادت حشمت و سیادت در ترقی و اقبال بماناد و اولیای دولتش را (17) تا قیام ساعت بهر ساعتی بکلی در طاعه آید و بهر ماهی سپاهی مسخر کرده و بهر روزی اقلامی میسر شود (18) و اعدای حضرتش را در هر زمانی بزبانی و در هر حالی بزوالی مقدرّ کردد و هر صبحی بشامی مبدل شود

(19) یا رب پناه دولت و ملکش تو کرده ای

اندر پناه خویش بدار این تباه را

بنا بران حامل صحیفه العبودیت مولانا (20) زین الدین¹ محمودرا⁶ بشرف عتبه بوسی فرستاده شد که اظهار انقیاد و کمال اعتقاد این داعی را (21) بر ضمیر انور واضح نماید زیادت مباسطت نمود سعادت دوجہانی مستدام و مخلد باد بالنبی و اله الایجاد⁷

¹ بنده

داعی شرف بن شاه محمد

⁸ بدلیسی

⁵ Im Qu'rān: ... و الیل. ⁶ Die Endung را ist zu tilgen. ⁷ Die 21. Zeile wurde in drei voneinander deutlich getrennten Einheiten geschrieben. ⁸ In Höhe der 20.-21. Zeile auf den Rand geschrieben.